

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 53

гр. София, 11.07.2024 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на единадесети юли през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ

Членове: полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ
лейт. РАДКА Д. ДРАЖЕВА

като разгледа докладваното от полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ Въззивно частно наказателно дело № 20246000600050 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 249, ал. 3, вр с чл. 345 от НПК в касационната му фаза.

Образувано е по частен протест от прокурор Военно-окръжна прокуратура – Пловдив срещу протоколно определение № 94/29.05.2024 г. по нохд № 56/2024 г. на Военен съд – Пловдив.

С протестираното определение е прекратено съдебното производство по делото на основание чл. 248, ал. 1, т. 3 от НПК и делото е върнато на прокурора за отстраняване на посочените в мотивната част на определението съществени нарушения на процесуалните правила на досъдебното производство.

Постъпило е и възражение срещу частния протест на Военно-окръжна прокуратура - Пловдив от Ц. Б. П. от военно формирование – Г. чрез нейния защитник адв. Р. Г. К. от АК – Пловдив.

В протеста се правят доводи за неправилност и незаконосъобразност на определението. Твърди се, че диспозитива на престъплението, за което е повдигнато обвинение на ст.лейт. Ц. П. отговаря на изискванията на чл. 219, ал. 3 от НПК, и съдържа всички изискуеми реквизити и в този смисъл няма нарушение на Тълкувателно решение № 2/2002 г. на ОСНК на ВКС. Иска се определението, с което е прекратено съдебното производство по делото да бъде отменено и делото да бъде върнато на Военен съд - Пловдив за разглеждане по същество.

Във възражението срещу протеста се сочи, че определението на Военен съд - Пловдив е правилно, законосъобразно и се иска същото да бъде потвърдено, като протеста бъде оставен без уважение. Поддържа се тезата, че в предявените обвинения на ст. лейт. П. следва да бъде посочено в какво се изразява възбуждането и поддържането на заблуждение спрямо пострадалите лица за всяко едно от деянията.

Военно-апелативният съд, в настоящия състав, след като взе предвид становището, изразено в частния протест и възражението срещу него и след като се запозна с материалите по делото и атакуваното определение на Военен съд - Пловдив намери, че протестът е неоснователен и не следва да бъде уважаван.

Първоинстанционният съд законосъобразно и правилно е прекратил съдебното производство по нохд № 56/2024 г. по описа на Военен съд - Пловдив и е върнал делото на прокурора за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи процесуалните права на обвиняемата П. и в частност – правото ѝ да разбере в какво точно е обвинена и от там да организира адекватно защитата си.

Основният съд е счел, че са допуснати съществени процесуални нарушения по отношение на двете постановления от досъдебното производство, с които на обвиняемата е повдигнато обвинение: постановление от 01.09.2023 г. и постановление от 19.12.2023 г. (том 2, л. 1-6 и л. 36-41 от досъдебното производство). С двете постановления са повдигнати обвинения по чл. 210, ал. 1, т. 5 вр. с чл. 209, ал. 1, вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, съответно за 66 деяния и 65 деяния с второто. По отношение на всички деяния е посочено най-общо, че обвиняемата е възбудила и поддържала заблуждение у съответните пострадали лица без конкретно да е посочено какво е възбуденото и поддържано заблуждение. Доколкото първоинстанционният съд счита, че това касае начина на извършване на деянието, той приема, че в случая е налице непосочване на фактически обективни признаци от състава на престъплението, което го прави неясно за обвиняемата и тя и защитата ѝ не могат да разберат в какво точно е обвинена П.. Съдът е приел, че формулировката в горепосочените две постановления не носи нужната по обем информация за деянието.

Въззивната инстанция счита аргументите на основния съд за правилни и

законосъобразни. За да бъде гарантирано правото на защита, обвинението следва да обхваща тези факти, които определят състава на престъплението – място, време, начин на извършване, участници, пострадали лица, размер на вреди. С повдигнатите обвинения за тези 66 (65) деяния действително не е посочен начина на въвеждане в заблуда на лицата и как е поддържано съответното заблуждение. Съобразно ТР № 2/2002 г. на ОСНК на ВКС, конкретните обективни и субективни форми на деянието е допустимо да бъдат посочени в обобщен вид, но не и въобще да липсват, какъвто е настоящия случай по отношение на възбуждането и поддържането на заблуждение от страна на обвиняемата. Ето защо Военно-апелативният съд не приема аргументите на Военно-окръжна прокуратура – Пловдив, изложени в частния протест и счита, че той следва да бъде оставен без уважение.

С оглед изложеното, Военно-апелативният съд намира, че определението от 29.05.2024 г. по нохд № 56/2024 г. по описа на Военен съд – Пловдив, с което е прекратено съдебното производство по делото и същото е върнато на прокуратурата за отстраняване на допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила е правило, обосновано и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено.

Предвид горното и на основание чл. 249, ал. 3, във връзка с чл. 345 от НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение № 94/29.05.2024 г. по нохд № 56/2024 г. на Военен съд – Пловдив, с което е прекратено съдебното производство по делото.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____